

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2013 roku

Sąd Okręgowy w Słupsku, II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca SSO Agnieszka Niklas – Bibik

Protokolant sekr. sąd. Karolina Sadurska

w obecności Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Słupsku Bożeny Jakubowskiej

po rozpoznaniu w dniu 21 października 2013 roku sprawy:

D. Z. /Z./ - syna A. i G. z domu (...), urodzonego (...) we W.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. **Nakazem karnym Sądu Rejonowego w Gdańsku o sygnaturze akt III 709/00 z dnia 26 lipca 2000 roku za czyn z art. 278 § 1 kk na karę grzywny w wysokości 50 /pięćdziesięciu/ stawek dziennych po 20 /dwadzieścia/ złotych, na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet kary grzywny zaliczono skazanemu dzień rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 17 kwietnia 2000 roku, przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawkom grzywny;**

2. **Sądu Rejonowego w Słupsku o sygnaturze akt II K 1687/00 z dnia 5 stycznia 2001 roku za przestępstwo z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk popełnione w dniu 11 czerwca 2000 roku na karę 10 /dziesięciu/ miesięcy ograniczenia wolności, z zobowiązaniem do wykonywania w tym czasie nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 /dwudziestu/ godzin w stosunku miesięcznym wskazanej przez Sąd, przy czym w dniu 14 stycznia 2002 roku kara ograniczenia wolności została wykonana;**

3. **Sądu Rejonowego w Słupsku o sygnaturze akt XII K 1463/03 z dnia 26 listopada 2003 roku za przestępstwo popełnione w dniu 25 sierpnia 2003 roku – na podstawie art. 178a§ 1 kk w zw. z art. 34 kk w zw. z art. 35 § 1 kk na karę 7 /siedmiu/ miesięcy ograniczenia wolności z zobowiązaniem do wykonywania w tym czasie nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 25 /dwudziestu pięciu/ godzin w stosunku miesięcznym wskazanej przez Sąd, nadto z mocy art. 49a § 1 i 2 kk orzeczono wobec skazanego świadczenie pieniężne na rzecz Fundacji (...) droga” z siedzibą w W. w kwocie 80 /osiemdziesiąt/ złotych, nadto mocą art. 42 § 2 kk w zw. z art. 43 § 1 kk orzeczono wobec skazanego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 /dwóch/ lat; postanowieniem Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 16 października 2008 roku określono w zamian za niewykonaną w części karę ograniczenia wolności zastępczą karę pozbawienia wolności w wymiarze 60 dni;**

4. **Sądu Rejonowego w Słupsku o sygnaturze akt II K 512/03 z dnia 4 stycznia 2006 roku za:**

a. przestępstwo z art. 270 § 1 kk i art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 18 § 3 kk w zw. z art. 297 § 1 kk przy zast. art. 11 § 2 kk popełnione w dniu 17 lipca 2002 roku na karę roku i 6 /sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności,

b. przestępstwo z art. 190 § 1 kk popełnione w okresie od stycznia do lutego 2005 roku na karę 6 /sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności,

na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk w miejsce kar jednostkowych wymierzono karę łączną 2 /dwóch/ lat pozbawienia wolności, której wykonanie z mocy art. 69 § 1 i 2 kk w zw. z art. 70 § 2 kk warunkowo zawieszono na okres próby 5 /pięć/ lat; na podstawie art. 73 § 2 kk w okresie próby oddano skazanego pod dozór kuratora sądowego, nadto na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 kk wymierzono skazanemu obok kary pozbawienia wolności grzywnę w wysokości 10 /dziesięciu/ stawek dziennych, ustalając wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 /dziesięciu/ złotych, na podstawie art. 72 § 2 kk zobowiązano skazanego do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej Kasy (...) Kredytowej im św. J. z K. w R. kwoty 32.000 /trzydziestu dwóch tysięcy/ złotych solidarnie z współskazaną J. M.; postanowieniem Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 15 października 2008 roku o sygnaturze IIKo 3321/08 zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary 2 lat pozbawienia wolności; w dniu 7 marca 2007 roku wykonana została kara grzywny;

5. Sądu Rejonowego w Słupsku o sygnaturze IIK 554/06 z dnia 29 października 2007 roku za 3 przestępstwa popełnione w dniu 14 stycznia 2006 roku:

a. z art. 288 § 1 kk - na karę 6 /sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności,

b. z art. 158 § 1 kk i art. 223 kk przy zast. art. 11 § 2 kk – na karę roku i 6 /sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności,

c. z art. 245 kk – na karę 6 /sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności,

na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk w miejsce kar jednostkowych pozbawienia wolności wymierzono skazanemu karę łączną 2 /dwóch/ lat pozbawienia wolności, której wykonanie z mocy art. 69 § 1 i 2 kk w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawieszono na okres próby 5 /pięciu/ lat, na podstawie art. 73 § 1 kk oddano skazanego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego; postanowieniem Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 15 października 2009 roku o sygnaturze IIKo 3421/09 zarządzono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszony kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności;

6. Sądu Okręgowego w Słupsku o sygnaturze IIK 44/09 z dnia 1 lipca 2013 roku za:

a. przestępstwo z art. 258 § 1 kk popełnione w okresie od 1 stycznia 2002 roku do 16 grudnia 2004 roku na karę 6 /sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności,

b. przestępstwo z art. 230 § 1 kk i art. 286 § 1 kk przy zast. art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 § 1 kk popełnione w okresie od 1 czerwca 2003 roku do 31 października 2003 roku na karę roku pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 kk wymierzono grzywnę w wysokości 50 /pięćdziesięciu/ stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej w kwocie 50 /pięćdziesiąt/ złotych,

c. przestępstwo z art. 230 § 1 kk i art. 270 § 1 kk oraz art. 286 § 1 kk przy zast. art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk popełnione w okresie od 14 września 2004 roku do 30 września 2004 roku na karę roku pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 kk wymierzono wobec skazanego grzywnę w wysokości 50 /pięćdziesięciu/ stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 /pięćdziesiąt/ złotych,

d. przestępstwo z art. 278 § 1 i art. 65 § 1 kk popełnione w okresie od 6 grudnia 2004 roku do 15 grudnia 2004 roku na karę 6 /sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 kk wymierzono wobec skazanego grzywnę w wysokości 20 /dwudziestu/ stawek dziennych, ustalając wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 50 /

pięćdziesiąt/ złotych, nadto na podstawie art. 46 § 1 kk orzeczono wobec skazanego środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody na rzecz P. K. w kwocie 2.300 /dwa tysiące trzysta/ złotych,

e. przestępstwo z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 65 § 1 kk popełnione w okresie od 15 grudnia 2003 roku do 17 lutego 2004 roku na karę 10 /dziesięciu/ miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 kk wymierzono wobec skazanego grzywnę w wysokości 50 /pięćdziesięciu/ stawek dziennych, ustalając wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 50 /pięćdziesiąt/ złotych;

na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 i 2 kk w zw. z art. 33 § 3 kk w miejsce kar jednostkowych pozbawienia wolności i grzywny wymierzono wobec skazanego karę łączną 2 /dwóch/ lat pozbawienia wolności oraz 150 /stu pięćdziesięciu/ stawek dziennych grzywny, ustalając na nowo wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 /pięćdziesiąt/ złotych, przy czym na poczet kary pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 24 stycznia 2005 roku do dnia 15 grudnia 2005 roku;

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

I. na podstawie art. 85 kodeksu karnego, art. 86 § 1 kodeksu karnego i art. 87 kodeksu karnego łączy orzeczone wobec **D. Z.:**

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 26 listopada 2003 roku w sprawie o sygnaturze **XIIK 1463/03**, opisanym w pkt 3 części wstępnej wyroku- karę 7 /siedmiu/ miesięcy ograniczenia wolności,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 4 stycznia 2006 roku w sprawie o sygnaturze akt **IJK 512/03**, opisanym w pkt 4 części wstępnej wyroku – karę roku i 6 /sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności (pkt 4a),

- wyrokiem Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 1 lipca 2013 roku w sprawie **IJK 44/09**, opisanym w pkt 6 części wstępnej wyroku- karę roku pozbawienia wolności (pkt 6b),

i jako karę łączną wymierza D. Z. **karę 2 /dwóch/ lat pozbawienia wolności;**

II. na podstawie art. 85 kodeksu karnego i art. 86 § 1 i 2 kodeksu łącz orzeczone wobec **D. Z.:**

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 4 stycznia 2006 roku w sprawie o sygnaturze **IJK 512/03**, opisanym w pkt 4 części wstępnej wyroku

– karę 6 /sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności (pkt 4b),

- wyrokiem Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 1 lipca 2013 roku w sprawie o sygnaturze akt **IJK 44/09**, opisanym w pkt 6 części wstępnej wyroku – kary jednostkowe: sześciu miesięcy, roku, sześciu miesięcy i 10 /dziesięciu/ miesięcy pozbawienia wolności (pkt 6a, c, d, e)

i jako karę łączną wymierza D. Z. **karę 2 /dwóch/ lat i 6 /sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności;**

III. na podstawie art. 577 kodeksu postępowania karnego w zw. z art. 63 § 1 kodeksu karnego zalicza na poczet orzeczonej wobec skazanego D. Z. kary łącznej pozbawienia wolności wymierzonej w punkcie II okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie Sądu Okręgowego w Słupsku o sygnaturze IJK 44/09 **od dnia 24 stycznia 2005 roku do dnia 15 grudnia 2005 roku**, przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 572 kodeksu postępowania karnego umarza postępowanie w pozostałym zakresie;

V. na podstawie art. 624 § 1 kodeksu postępowania karnego zwalnia skazanego D. Z. od obowiązku poniesienia wydatków w sprawie.

sygnatura akt **IIK 82/13**

UZASADNIENIE

W dniu 23 lipca 2013r roku obrońca skazanego D. Z. złożył wniosek o wydanie wyroku łącznego z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji w stosunku, do skazanego, obejmującego następujące, prawomocne wyroki:

- 1) Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 26 marca 2009 r., sygn. akt II K 44/09, skazujący na karę 2 lat pozbawienia wolności,
- 2) Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 4 stycznia 2006 r., sygn. akt II K 512/03, skazujący na 2 lata pozbawienia wolności,
- 3) Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 29 października 2007., sygn. akt IIK 554/06, skazujący na karę 2 lat pozbawienia wolności.

I. Sąd Okręgowy, w przedmiocie wydania wyroku łącznego, ustalił, co następuje.

D. Z. został skazany następującymi wyrokami:

1. Nakazem karnym Sądu Rejonowego w Gdańsku o sygnaturze akt **III 709/00** z dnia 26 lipca 2000 roku za czyn z art. 278 § 1 kk na karę grzywny w wysokości 50 /pięćdziesięciu/ stawek dziennych po 20 /dwadzieścia/ złotych, na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet kary grzywny zaliczono skazanemu dzień rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 17 kwietnia 2000 roku, przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawkom grzywny;

/ dowód: karta karna, k. 10, wyrok Sądu Rejonowego w Gdańsku, k. 24/

2. Sądu Rejonowego w Słupsku o sygnaturze akt II K 1687/00 z dnia 5 stycznia 2001 roku za przestępstwo z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk popełnione dnia 11 czerwca 2000 roku na karę 10 /dziesięciu/ miesięcy ograniczenia wolności, z zobowiązaniem do wykonywania w tym czasie nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 /dwudziestu/ godzin w stosunku miesięcznym wskazanej przez Sąd, przy czym w dniu 14 stycznia 2002 roku kara ograniczenia wolności została wykonana;

3. Sądu Rejonowego w Słupsku o sygnaturze akt XII K 1463/03 z dnia 26 listopada 2003 roku za przestępstwo popełnione w dniu 25 sierpnia 2003 roku na podstawie art. 178 a § 1 kk w zw. z art. 34 kk w zw. z art. 35 § 1 kk na karę 7 /siedmiu/ miesięcy ograniczenia wolności, z zobowiązaniem do wykonywania w tym czasie nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 25 /dwudziestu pięciu/ godzin w stosunku miesięcznym wskazanej przez Sąd, nadto z mocy art. 49a § 1 i 2 kk orzeczono wobec skazanego świadczenie pieniężne na rzecz Fundacji (...) droga" z siedzibą w W. w kwocie 80 /osiemdziesiąt/ złotych, nadto z mocy art. 42 § 2 kk w zw. z art. 43 § 1 kk orzeczono w środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 /dwóch/ lat; wyrok uprawomocnił się dnia 4 grudnia 2003 roku; postanowieniem Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 16 października 2008 roku określono w zamian za niewykonaną w części karę ograniczenia wolności zastępczą karę pozbawienia wolności w wymiarze 60 dni; / dowód: karta karna, k. 10, wyrok Sądu Rejonowego w Słupsku, k. 20-21/

4. Sądu Rejonowego w Słupsku o sygnaturze akt **II K 512/03** z dnia 4 stycznia 2006 roku za:

a. przestępstwo z art. 270 § 1 kk i art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 18 § 3 kk w zw. z art. 297 § 1 kk przy zast. art. 11 § 2 kk popełnione w dniu 17 lipca 2002 roku na karę roku i 6 /sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności,

b. przestępstwo z art. 190 § 1 kk popełnione w okresie od stycznia do lutego 2005 roku na karę 6 /sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności,

c. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk w miejsce kar jednostkowych wymierzono karę łączną 2 /dwóch/ lat pozbawienia wolności, której wykonanie z mocy art. 69 § 1 i 2 kk w zw. z art. 70 § 2 kk warunkowo zawieszono na okres próby 5 /pięć/ lat; na podstawie art. 73 § 2 kk w okresie próby oddano skazanego pod dozór kuratora sądowego, nadto na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 kk wymierzono skazanemu obok kary pozbawienia wolności grzywnę w wysokości 10 /dziesięciu/ stawek dziennych, ustalając wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 /dziesięciu/ złotych, na podstawie art. 72 § 2 kk zobowiązano skazanego do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej Kasy (...) Kredytowej im św. J. z K. w R. kwoty 32.000 /trzydziestu dwóch tysięcy/ złotych solidarnie z współskazaną J. M.;

postanowieniem Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 15 października 2008 roku o sygnaturze IIKo 3321/08 zarządzono wykonanie warunkowo zawieszonej kary 2 lat pozbawienia wolności; wyrok uprawomocnił się 12 stycznia 2006 roku; w dniu 7 marca 2007 roku wykonana została kara grzywny;

/ dowód: karta karna, k. 10, wyrok Sądu Rejonowego w Słupsku, k. 25-27, zarządzenie wykonania wyroku, k. 28-29, postanowienie IIKo (...), k. 59/

5. Sądu Rejonowego w Słupsku o sygnaturze **IIK 554/06** z dnia 29 października 2007 roku za 3 przestępstwa popełnione w dniu 14 stycznia 2006 roku:

a. z art. 288 § 1 kk - na karę 6 /sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności,

b. z art. 158 § 1 kk i art. 223 kk przy zast. art. 11 § 2 kk - na karę roku i 6 /sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności,

c. z art. 245 kk - na karę 6 /sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności,

na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk w miejsce kar jednostkowych pozbawienia wolności wymierzono skazanemu karę łączną 2 /dwóch/ lat pozbawienia wolności, której wykonanie z mocy art. 69 § 1 i 2 kk w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawieszono na okres próby 5 /pięciu/ lat, na podstawie art. 73 § 1 kk oddano skazanego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego; wyrok uprawomocnił się dnia 13 lutego 2008 roku;

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 15 października 2009 roku o sygnaturze IIKo 3421/09 zarządzono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszonej kary łącznej 2 lat pozbawienia

/ dowód: karta karna, k. 10, wyrok Sądu Rejonowego w Słupsku k. 30-32, zarządzenie wykonania, k. 33-34, postanowienie w sprawie IIKo (...), k. 60-61/

6. Sądu Okręgowego w Słupsku o sygnaturze **IIK 44/09** z dnia 1 lipca 2013 roku za:

a. przestępstwo z art. 258 § 1 kk popełnione w okresie od 1 stycznia 2002 roku do 16 grudnia 2004 roku na karę 6 /sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności,

b. przestępstwo z art. 230 § 1 kk i art. 286 § 1 kk przy zast. art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 § 1 kk popełnione w okresie od 1 czerwca 2003 roku do 31 października 2003 roku na karę roku pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 kk wymierzono grzywnę w wysokości 50 /pięćdziesięciu/ stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej w kwocie 50 /pięćdziesiąt/ złotych,

c. przestępstwo z art. 230 § 1 kk i art. 270 § 1 kk oraz art. 286 § 1 kk przy zast. art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk popełnione w okresie od 14 września 2004 roku do 30 września 2004 roku na karę roku pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 kk wymierzono wobec skazanego grzywnę w wysokości 50 /pięćdziesięciu/ stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 /pięćdziesiąt/ złotych,

d. przestępstwo z art. 278 § 1 i art. 65 § 1 kk popełnione w okresie od 6 grudnia 2004 roku do 15 grudnia 2004 roku na karę 6 /sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 kk wymierzono wobec skazanego grzywnę w wysokości 20 /dwudziestu/ stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 /pięćdziesiąt/ złotych, nadto na podstawie art. 46 § 1 kk orzeczono wobec skazanego środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody na rzecz P. K. w kwocie 2.300 /dwa tysiące trzysta/ złotych,

e. przestępstwo z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 65 § 1 kk popełnione w okresie od 15 grudnia 2003 roku do 17 lutego 2004 roku na karę /dziesięciu/ miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 kk wymierzono wobec skazanego grzywnę w wysokości 50 /pięćdziesięciu/ stawek dziennych, ustalając wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 50 /pięćdziesiąt/ złotych;

na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 i 2 kk w zw. z art. 33 § 3 kk w miejsce kar jednostkowych pozbawienia wolności i grzywny wymierzono wobec skazanego karę łączną 2 /dwóch/ lat pozbawienia wolności oraz 150 /stu pięćdziesięciu/ stawek dziennych grzywny, ustalając na nowo wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 /pięćdziesiąt/ złotych, przy czym na poczet kary pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 24 stycznia 2005 roku do dnia 15 grudnia 2005 roku.

/ dowód: karta karna, k. 10, wyrok Sądu Okręgowego w Słupsku, k. 12-14, postanowienie z dnia 19 września 2013 roku, k. 57/

D. Z. po raz pierwszy odbywa karę pozbawienia wolności, od dnia 20.12.2012 roku. Do Aresztu Śledczego w S. został przetransportowany w dniu 17.01.2013 roku w związku z udziałem w czynnościach. Aktualnie odbywa karę pozbawienia wolności w rozmiarze dwóch lat, orzeczoną Sąd Rejonowy Słupsk, w sprawie o sygnaturze II K 512/03, od **16-10-2012 roku**. Odbywanie jej zakończy w dniu 16-10-2014 roku, a następnie w okresie od 16-10-2014 roku do dnia 16-10-2016 roku odbywał będzie karę dwóch lat pozbawienia wolności orzeczoną w sprawie Sądu Rejonowego w Słupsku o sygnaturze akt IIK 554/06, następnie w okresie od 16-10-2016 roku do 15-12-2016 roku odbywał będzie zastępczą karę 60 dni pozbawienia wolności w sprawie Sądu Rejonowego w Słupsku, o sygnaturze XII K 1463/03. Kolejną karę jaką odbywał będzie D. Z. to kara dwóch lat pozbawienia wolności orzeczona w sprawie Sądu Okręgowego w Słupsku, o sygnaturze akt IIK 44/09, w okresie od 15-12-2016 roku do dnia **24-01-2018 roku**. Na poczet tej ostatniej kary zaliczony został okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 24-01-2005 do dnia 15-12-2005 roku. D. Z. nabywa uprawnień do warunkowego przedterminowego zwolnienia po odbyciu 3/4 kary.

/ dowód: opinia o skazanym, k. 41-41v., informacje o pobytach i orzeczeniach, k. 42-43v./

Z wywiadu środowiskowego od kuratora wynika, że konkubina skazanego S. S. pozytywnie ocenia jego zaangażowanie w kwestie rodzinne. Systematycznie partycypował w kosztach utrzymania, aktywnie uczestniczył w procesie opiekuńczo-wychowawczym swojej córki i pracował zarobkowo. Nie nadużywał alkoholu i nie był agresywny wobec konkubiny oraz otoczenia. Skazany jest oczekiwany przez konkubinę w miejscu jej zamieszkania tj. S., ul. (...).

Zachowanie osadzonego w czasie pobytu w Areszcie Śledczym w S. jest właściwe. Nie był karany dyscyplinarnie, dwadzieścia sześć razy korzystał z nagrody regulaminowej. W stopniu dobrym dba o porządek w miejscu zakwaterowania. Sporadycznie zgłaszał się na rozmowy indywidualne do wychowawcy, głównie w celu uzyskania doraźnych korzyści. Krytyczny w stosunku do popełnionych przestępstw. Wśród współosadzonych funkcjonuje bezkonfliktowo. Nie deklaruje udziału w podkulturze przestępczej. W stosunku do przełożonych zachowuje się regulaminowo. Osadzony nie jest objęty nauczaniem, ani oddziaływaniem specjalistycznym. Nie przejawia

szczególnych zainteresowań. Karę pozbawienia wolności odbywa w systemie programowanego oddziaływania. Zadania wynikające z (...) realizuje stopniowo. Od dnia 02.04.2013 roku został nieodpłatnie zatrudniony w magazynie. Obowiązki wynikające z zatrudnienia realizuje w stopniu bardzo dobrym. Ukończył cykl zajęć z aktywizacji zawodowej w przywieziennym KLUBIE PRACY. Wyraził zgodę na udział w programie readaptacji społecznej BEZ ZŁOŚCI, który jest skierowany do sprawców przestępstw z użyciem przemocy.

/ dowód: opinia o skazanym, k. 41-41v., informacje o pobytach i orzeczeniach, k. 42-43v./

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił ponadto na podstawie pozostałego zgromadzonego w sprawie i ujawnionego w toku rozprawy głównego materiału dowodowego, w szczególności dokumentów z akt spraw źródłowych, dołączonych do akt głównych /k. 64-65/

II. Sąd zważył, co następuje w przedmiocie wydania wyroku łącznego.

Wniosek obrońcy skazanego na uwzględnienie zasługiwał jedynie częściowo, zarówno w zakresie dotyczącym wydania wyroku łącznego i kar podlegających połączeniu, jak i co do zasad łączenia kar. Li tylko jako oczywistą omyłkę pisarską Sąd potraktował wskazanie w pkt 1) wniosku wyroku Sądu Okręgowego w Słupsku o sygnaturze IIK 44/09, który zapadł w dniu 1 lipca 2013 roku, a nie w dacie wskazanej we wniosku tj. 26 marca 2009 roku, kiedy to zapadł wyrok w tej sprawie, ale dotyczył innych oskarżonych. Wbrew twierdzeniom wnioskodawcy przestępstwa, za które D. Z. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Słupsku w sprawie o sygnaturze akt IIK 554/06 nie zostały popełnione zanim zapadł pierwszy wyrok, tj. wyrok w sprawie o sygnaturze IIK 513/03, skoro zostały one popełnione w dniu 14 stycznia 2006 roku, a wyrok zapadł w dniu 4 stycznia 2006 roku, czyli dziesięć dni wcześniej.

Zważyć przy tym należało, iż Sąd meriti nie był związany wnioskiem skazanego, ani też jego obrońcy, a ustawodawca nałożył na Sąd obowiązek wydania wyroku łącznego również z urzędu, co oznaczało obowiązek zbadania wszystkich uprzednich skazań D. Z..

Z treści art. 85 kodeksu karnego wynika, że w razie gdy sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju bądź inne podlegające łączeniu, Sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za poszczególne zbiegające się przestępstwa. Wymiar kary łącznej określony został granicami kar uprzednio wymierzonych od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy.

Stosownie do uchwały Sądu Najwyższego (z dnia 25 lutego 2005 r., sygn. akt IKZP 36/04) stwierdzić należy, że Sąd Najwyższy odrzucił możliwość, jako niedopuszczalną w świetle brzmienia art. 85 kk, dowolnego konfigurowania wyroków (kar nimi orzeczonych) w celu uzyskania subiektywnie korzystnego dla skazanego rozstrzygnięcia. Sąd Najwyższy wskazał, że zawarty w art. 85 k.k. zwrot: „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa. A nadto, że reprezentowane w judykaturze i literaturze przedmiotu stanowisko, dopuszczające przy wydawaniu wyroku łącznego możliwość różnego konfigurowania wyroków podlegających łączeniu, w gruncie rzeczy opiera się na założeniu, że realny zbieg przestępstw mogą determinować także sytuacje procesowe, jakie wystąpiły wobec osoby skazanej wyrokami różnych sądów. Takie sytuacje procesowe, jak np. szybkość ujawnienia przestępstwa, łączne prowadzenie postępowania o popełnienie dwóch lub więcej przestępstw, sprawność tych postępowań czy daty wydawania w nich wyroków. Stanowisko to jednakże nie znajduje oparcia w treści art. 85 k.k., konstruującego realny zbieg przestępstw nie w zależności od sytuacji procesowej sprawy, ale na podstawie jego obiektywnych i zawinionych zachowań. Zawinionych, gdyż od sprawcy zależy czy popełnia kolejne przestępstwo zanim doszło do pociągnięcia go do odpowiedzialności karnej (choćby nieprawomocnie) za inny czyn, czy też pomimo tego. [...] Oceny zbiegu realnego dokonywać należy z perspektywy postępowania sprawcy – czy kolejnych przestępstw dopuszcza się po wydaniu wobec niego wyroku (kolejnych wyroków), czy przed nim (nimi). Tylko te ostatnie tworzą zbieg realny, pozwalający na orzeczenie kary łącznej. [...] S. takie, jakie Sąd Najwyższy wyraził w niniejszej uchwale, trafnie w literaturze zostało określone mianem wykładni „restryktywnej”, niedającej swobody w doborze wyroków podlegających łączeniu, a w istocie kar jednostkowych wymierzonych nimi za poszczególne przestępstwa (D. Kala: Postępowanie w przedmiocie

wydania wyroku łącznego, Toruń 2003, s. 63). (...) ta znajduje jednakże pełne oparcie w treści art. 85 k.k., stanowiąc też negatywną odpowiedź na cytowane powyżej pytanie o to, czy wydając wyrok łączny sąd ma „swobodę w dobieraniu (...) wyroków.

Analiza wyroków objętych wnioskiem obrońcy skazanego D. Z. o wydanie wyroku łącznego prowadziła do wniosku, że zachodziły warunki do wydania wyroku łącznego obejmującego kary orzeczone wobec niego wyrokami:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 26 listopada 2003 roku w sprawie o sygnaturze XIIK 1463/03, opisanym w pkt 3 części wstępnej wyroku- karę 7 /siedmiu/ miesięcy ograniczenia wolności,
- wyrokiem Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 4 stycznia 2006 roku w sprawie o sygnaturze akt IIK 512/03, opisanym w pkt 4 części wstępnej wyroku - karę roku i 6 /sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności (pkt 4a),
- wyrokiem Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 1 lipca 2013 roku w sprawie IIK 44/09, opisanym w pkt 6 części wstępnej wyroku- karę roku pozbawienia wolności (pkt 6b).

Pierwszym chronologicznie wyrokiem jaki zapadł przeciwko D. Z. był wyrok Sądu Rejonowego w Słupsku w sprawie **XIIK 1463/03** w dniu **26 listopada 2003 roku**. Przed datą wydania tego wyroku D. Z. dopuścił się popełnienia przestępstwa w dniu **17 lipca 2002 roku**, za które został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Słupsku w sprawie o sygnaturze **IIK 512/03** w dniu 4 stycznia 2006 roku. Zważyć należy, iż pozostałych przestępstw, za które D. Z. został skazany przywołanym wyrokiem dopuścił się już po dacie wydania wyroku w sprawie XIIK 1463/03 /w okresie styczeń-luty 2005/, zatem w tym wypadku kary za przestępstwa orzeczone tym wyrokiem nie podlegały połączeniu. Ponadto przed datą wydania wyroku w sprawie XIIK 1463/03 D. Z. popełnił przestępstwo w okresie od 1 czerwca 2003 roku do 31 października 2003 roku, za które został skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w Słupsku w sprawie IIK 44/09.

Kolejnych przestępstw D. Z. dopuścił się popełnienia już po dacie wydania wyroku w sprawie XIIK 1463/03.

Zatem kolejnym chronologicznie pierwszym wyrokiem był wyrok Sądu Rejonowego w Słupsku w sprawie o sygnaturze **IIK 512/03**, który zapadł w dniu **4 stycznia 2006 roku**, skazujący go za przestępstw popełnione w dniu **17 lipca 2002 roku**, a więc przed datą wydania wyroku w sprawie XIIK 1463/03, /vide powyżej/, oraz za przestępstwa popełnione w okresie od stycznia do lutego 2005 roku. Przed datą wydania wyroku w tej sprawie **IIK 512/03** Sądu Rejonowego w Słupsku, D. Z. popełnił cztery przestępstwa, za które skazany został wyrokiem Sądu Okręgowego w Słupsku w sprawie o sygnaturze **IIK 44/09** z dnia 1 lipca 2013 roku, a przestępstwa te zostały popełnione w okresie od 1 stycznia 2002 roku do 16 grudnia 2004 roku / pkt 6a wyroku/, w okresie od 12 września 2004 roku do 30 września 2004 roku / pkt 6 c wyroku/, od 6 grudnia 2004 roku do 15 grudnia 2004 roku / pkt 6d wyroku/ oraz od 15 grudnia 2003 roku do 17 lutego 2004 roku / pkt 6 e wyroku/. W wyroku w pkt II w wyniku oczywistej omyłki pisarskiej błędnie przywołano te kary jako kary: „roku, roku i sześciu miesięcy i 10 miesięcy pozbawienia wolności”, oraz pominięto po wymienieniu kar z pkt 6- pkt a, podczas, gdy łączeniu podlegały faktycznie, jak wynikało z opisu w części wstępnej wyroku w pkt 6 a,c,d i e kary jednostkowe: „sześciu miesięcy, roku, sześciu i dziesięciu miesięcy pozbawienia wolności”. Powyższe stanowiło li tylko oczywistą omyłkę pisarską, podlegającą sprostowaniu z urzędu.

Zatem i odnośnie tych dwóch wyroków zachodziły warunki do wydania wyroku łącznego i orzeczenia kary łącznej, mając na uwadze fakt iż orzeczono nimi kary podlegające łączeniu.

Kolejne trzy przestępstwa jakich D. Z. dopuścił się popełnienia, zostały przez niego popełnione w dniach **14 stycznia 2006 roku roku**, za które został on skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Słupsku w sprawie o sygnaturze **IIK 554/06** w dniu **28 października 2007 roku**. Zatem popełnione one zostały już po dacie wydania wyroków w sprawach IIK 512/03 oraz XIIK 1463/03.

Sąd z urzędu również badał, że nie zachodziły warunki do objęcia wyrokiem łącznym również wyroku w sprawie Sądu Rejonowego w Gdańsku w sprawie **IIK 709/00**, który zapadł 26 lipca 2000 roku, oraz Sądu Rejonowego w Słupsku

w sprawie o sygnaturze akt IIK 1687/00 z dnia 5 stycznia 2001 roku. Nie mniej przestępstwo, za które D. Z. został skazany tym drugim wyrokiem w sprawie IIK 1687/00, choć popełnione zostało w dniu 11 czerwca 2000 roku, czyli przed datą wydania wyroku w sprawie IIK 709/00, to orzeczono wobec skazanego tymi wyrokami kary nie podlegające łączeniu, kary ograniczenia wolności oraz grzywny. Z kolei wszystkie kolejne przestępstwa jakich dopuścił się D. Z. zostały popełnione po dacie wydania wyroków zarówno w sprawie IIK 709/00, jak i IIK 1687/00, najwcześniejszy zapadł bowiem w dniu 26 listopada 2003 roku / XIIK 1463/03/.

W tym zatem zakresie brak było warunków do wydania wyroku łącznego i postępowanie w tym zakresie z mocy art. 572 kpk należało umorzyć.

III.

Zgodnie z art. 86 § 1 kodeksu karnego Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy. Z kolei art. 87 kk stanowi, iż w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności sąd wymierza karę łączną pozbawienia wolności, przyjmując, że miesiąc ograniczenia wolności równa się 15 dniom pozbawienia wolności.

W niniejszej sprawie tak ukształtowane granice kar wynosiły:

- odnośnie wyroków wymienionych w pkt I wyroku- od **roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności do dwóch lat i dziewięciu miesięcy i 15 dni pozbawienia wolności** /przy czym górna granica kary łącznej wynikała z zsumowania jednostkowych kar 7 miesięcy ograniczenia wolności, przy czym z mocy art. 87 kk miesiąc ograniczenia wolności równa się 15 dniom pozbawienia wolności, oraz roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności i roku pozbawienia wolności/,

- odnośnie wyroków wymienionych w pkt II wyroku- od **roku pozbawienia wolności do trzech lat i czterech miesięcy pozbawienia wolności** / przy czym górna granica kary łącznej wynikała z zsumowania jednostkowych kar: trzech kar sześciu miesięcy pozbawienia wolności, roku i dziesięciu miesięcy pozbawienia wolności/.

Sąd miał przy tym na względzie granice wynikające z uprzednio orzeczonych wobec skazanego kar łącznych pozbawienia wolności / w sprawie IIK 512/03 - dwóch lat pozbawienia wolności jako kary łącznej, IIK 44/09- dwóch lat pozbawienia wolności jako kary łącznej/, jako kryterium, którym kierował się sąd orzekający przy wyborze zasady łączenia kar wobec skazanego, nie mniej w żaden sposób nie wiązało to Sądu meriti w zakresie kształtowania kar łącznych w niniejszej sprawie. Bowiem to ustawodawca jednoznacznie określił granice wymiaru kary łącznej i wynikały one z treści art. 86 kodeksu karnego, a z nich nie wynikało, iżby Sąd meriti miał przy wymiarze kary łącznej kierować się innymi zasadami czy kryterium niżli to, wynikające z treści przywołanego na wstępie tych rozważań przepisu. Orzekając o karze łącznej sąd bierze pod uwagę kary "z osobna wymierzone" za zbiegające się przestępstwa, nie zaś wymierzone w poszczególnych wyrokach kary łączne. / tak Sąd Apelacyjny w Szczecinie, w wyroku z dnia 29 listopada 2012 roku w sprawie o sygnaturze akt II AKa 211/12, LEX nr 1237946/

IV.

Przystępując do wymiaru kary łącznej Sąd stwierdził, że zachodziły podstawy do zastosowania zasady częściowej absorpcji orzeczonych kar.

Zważyć należy, że w świetle utrwalonego już orzecznictwa sądów zastosowanie pełnej absorpcji możliwe jest wtedy, gdy pomiędzy kolejnymi przestępstwami zachodzi ścisły związek podmiotowy i przedmiotowy, w tym również czasowy. Zastosowaniu tej zasady sprzeciwia się naruszenie przez sprawcę tych przestępstw m. inn. różnych dóbr prawnych, czy też popełnienie ich na szkodę równych pokrzywdzonych. Nadto im bliższy jest ten związek tym większe znaczenie zyskuje zasada absorpcji kar, im mniejszy - zasada ich kumulacji. **Przez związek ten** należy rozumieć podobieństwo rodzajowe zbiegających się przestępstw, motywację i czas popełnienia każdego z nich.

Dopuszczenie się kolejnych przestępstw na szkodę różnych pokrzywdzonych uzasadnia odstąpienie od absorpcji pełnej na rzecz częściowej kumulacji, gdyż oznacza niekompletność kryteriów ścisłego związku przedmiotowego i podmiotowego zabiegających się realnie przestępstw.

W okolicznościach niniejszej sprawy zważyć należy, że odnośnie kary łącznej obejmującej przestępstwa popełnione przez skazanego do 26 listopada 2003 roku to zważyć należało na ich liczbę - trzy przestępstwa, popełniane były one na przestrzeni dłuższych odstępów czasowych, chronologicznie: od 17 lipca 2002 roku, potem w okresie od 1 czerwca 2003 roku do 31 października 2003 roku oraz w dniu 25 sierpnia 2003 roku. Przestępstwa te były różne rodzajowo, skierowane przeciwko zupełnie odmiennym dobrom chronionym prawem: z art. 178 a § 1 kk/ bezpieczeństwo w komunikacji/, z art. art. 270 § 1 kk i art. 18 § 3 kk i art. 286 § 1 i art. 297 kk i art. 11 § 2 kk / przeciwko mieniu, dokumentom i obrotowi gospodarczemu/ oraz z art. 230 i art. 286 § 1 przy zast. art. 11 § 2 kk i art. 12 kk i art. 65 kk, przy czym odnośnie dwóch ostatnich czynów również na szkodę różnych, oraz wielu osób pokrzywdzonych.

Dlatego też w ocenie Sądu meriti, pomiędzy kolejno popełnionymi przestępstwami przez skazanego upłynął stosunkowo długi odstęp czasu, jako, że popełnione zostały na przestrzeni przeszło roku. Zatem związek czasowy pomiędzy kolejnymi przestępstwami należało uznać, że był dosyć luźny. Podobnie jak związek podmiotowy pomiędzy kolejnymi przestępstwami, które zostały skierowane przeciwko różnym dobrom prawnie chronionym, oraz odmienny był podmiot pokrzywdzony i przedmiot ochrony. Okoliczności zatem popełnienia przestępstw były dość luźne, sposób działania skazanego był zróżnicowany, przestępstwa popełnione zostały na szkodę różnych pokrzywdzonych. Powyższe przemawiało za zastosowaniem wobec skazanego przy wymiarze kary łącznej zasady absorpcji, a w ocenie Sądu uwzględniając liczbę tych przestępstw, ich różnorodność, brak było podstaw do orzeczenia nowej kary łącznej w dolnych granicach tej kary.

Odnośnie kolejnych przestępstw popełnionych przez D. Z. w okresie od listopada 2003 roku do 4 stycznia 2006 roku / kiedy zapadł kolejny wyrok skazujący w sprawie IIK 512/03/ to w tym czasie Skazany dopuścił się popełnienia pięciu przestępstw: w styczniu-lutym 2005 roku, w okresie od 1 stycznia 2002 roku do 16 grudnia 2004 roku, od 12 września 2004 roku do 30 września 2004 roku, od 6 grudnia 2004 roku do 15 grudnia 2004 roku i od 15 grudnia 2003 roku do 17 lutego 2004 roku.

Czyny te zatem były popełnione na przestrzeni dość długiego okresu czasu, na przestrzeni od 2002 do 2005 roku, zatem nie sposób uznać by związek czasowy pomiędzy nimi był ścisły. Tym bardziej, że większości tych przestępstw dopuścił się w ramach udziału w zorganizowanej grupie przestępczej, które miało charakter trwały. W tym czasie popełnione przez D. Z. przestępstwa były odmienne rodzajowo, od przestępstwa z art. 258 § 1 kk /skierowanego przeciwko porządkowi publicznemu/, poprzez groźby karalne z art. 190 § 1 kk /przeciwko wolności/, poprzez przestępstwa przeciwko mieniu, wiarygodności dokumentów, obrotowi gospodarczemu oraz działalności instytucji państwowych- z art. 230 § 1 kk i art. 286 § 1 kk, art. 230 § 1 kk wzw.z art. 270 i art. 286 § 1 kk, z art. 278 § 1 kk i art. 18 § 3 w zw.z art. 286 § 1 kk- wszystkie w warunkach art. 65 kk. Przestępstwa te pozostawały ze sobą w odległym związku przedmiotowym i podmiotowym, a przy tym popełnione zostały na szkodę wielu różnych pokrzywdzonych- w liczbie sześciu.

Nie mniej zauważyć należało, że D. Z. karany był zarówno przed wydaniem wyroku w sprawie XIK 1463/03 przez Sąd Rejonowy w Słupsku oraz IIK 512/03 przez Sąd Rejonowy w Słupsku, a i to dwukrotnie w sprawach o sygnaturach IIK 709/00 oraz IIK 1687/00, odpowiednio w dniach 26 lipca 2000 roku i 5 stycznia 2001 roku odpowiednio za przestępstwa przeciwko mieniu / z art. 278 § 1 kk/ oraz dokumentom / art. 270 § 1 kk/.

Również po wydaniu wyroków w sprawach XIK 1463/03 oraz IIK 512/03 D. Z. dopuścił się popełnienia kolejnych przestępstw w dniu 14 stycznia 2006 roku w liczbie trzech, za które został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Słupsku w dniu 28 października 2007 roku w sprawie o sygnaturze IIK 554/06.

Zważyć również należało, że orzeczone wobec skazanego D. Z. dotychczas kary pozbawienia wolności, za wyjątkiem ostatniej w sprawie IIK 44/09 orzeczone zostały z warunkowym zawieszeniem ich wykonania na okres próby

maksymalny wynoszący pięć lat, wszystkie orzeczone w tym dobrodziejstwem kary pozbawienia wolności zostały zarządzane. /k. 59, 60-61/

Dlatego też przy wymiarze pierwszej z kar łącznych Sąd stwierdził, że zachodziły podstawy ku temu, by jako karę łączną wymierzyć wobec skazanego karę pozbawienia wolności zbliżoną do dolnej granicy jej wymiaru, określoną granicami kary łącznej. W wypadku drugiej z kar łącznych brak było podstaw do zastosowania tego samego kryterium, jeśli się zważy na luźny związek przedmiotowy i podmiotowy popełnionych przestępstw, ich związek czasowy, i te wszystkie podniesione powyżej okoliczności, które przemawiały za wymierzeniem kary łącznej zbliżonej raczej do górnej granicy wyznaczonej ramami granicy kary łącznej. W obu wypadkach Sąd stwierdził, że przy wymiarze nowych kar łącznych wobec D. Z. winna znaleźć zastosowanie zasada częściowej absorpcji kar, a przy wymiarze każdej z kolejnych kar - na rzecz zbliżania się do górnej granicy kary łącznej.

Należało przy tym mieć jednak na uwadze, iż w sprawie IIK 521/03 Sąd Rejonowy w Słupsku orzekając wobec skazanego D. Z. karę łączną pozbawienia wolności w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności oraz sześciu miesięcy pozbawienia wolności wymierzył karę łączną przy zastosowaniu zasady kumulacji, wymierzając łączną karę w rozmiarze dwóch lat pozbawienia wolności. Z kolei orzekając karę łączną w sprawie IIK 44/09 Sąd Okręgowy w Słupsku zastosował zasadę częściowej absorpcji, orzekając karę dwóch lat pozbawienia wolności, przy granicach wymiaru kary łącznej od roku do trzech lat i dziesięciu miesięcy pozbawienia wolności. Na marginesie należało zważyć, że również w sprawie IIK 554/06 Sąd Rejonowy w Słupsku / która nie podlegała połączeniu i w tym zakresie postępowanie w sprawie o wydanie wyroku łącznego należało umorzyć/ orzekając karę łączną wobec D. Z. wymierzył wobec niego karę dwóch lat pozbawienia wolności w miejsce jednostkowych dwóch kar sześciu miesięcy pozbawienia wolności oraz roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności.

Dlatego też orzekając na nowo kary łączne Sąd meriti stwierdził, że brak było podstaw do zastosowania zasady pełnej absorpcji wobec skazanego, skoro nie uczyniły tego nawet Sądy orzekające kary łączne w poszczególnych sprawach.

Popełnienie wielu przestępstw jest istotnym, negatywnym elementem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem surowszej kary łącznej przy zastosowaniu zasady częściowej kumulacji. Podstawową przesłanką, która mogłaby dać podstawę do zastosowania przy wymiarze kary łącznej zasady pełnej lub znacznej kumulacji, jest charakter i wzajemny stosunek poszczególnych czynów i to zarówno czasowy, jak też rodzajowy.

Zasadę absorpcji stosuje się bowiem, gdy przestępstwa objęte realnym zbiegiem w liczbie nie więcej jak dwa, wskazują na bliską więź przedmiotową i podmiotową, są jednorodnej i popełnione zostały w bliskim związku czasowym i miejscowym, stanowiąc jeden zespół zachowań sprawcy, objęty jednym planem działania, mimo godzenia w różne dobra osobiste. Zastosowanie zasady pełnej absorpcji byłoby uzasadnione wyłącznie wtedy, gdy przesłanka prognostyczna pozwalała na stwierdzenie, że kara łączna w wysokości najwyższej z wymierzonych kar jednostkowych, byłaby wystarczającą oceną zachowania się sprawcy. Zważywszy na okoliczności niniejszej sprawy, a i analizę dotychczasowej karalności D. Z., a także pomimo pozytywnej opinii z zakładu karnego w czasie odbywania przez niego kary (przez krótki czas odbywania kary, od grudnia 2012 roku,), pozytywnej opinii środowiskowej (sprzed osadzenia w zakładzie karnym), zastosowanie wobec D. Z. zasady pełnej absorpcji byłoby nieuzasadnione. Pozytywna opinia z zakładu karnego na tym etapie postępowania postrzegana mogła być li tylko jako fakt, iż skazany w sposób prawidłowy dostosował się do warunków izolacji i przestrzega obowiązujących reguł, a także iż aktualnie w tych strukturach funkcjonuje prawidłowo i zgodnie. Zbyt krótki okres odbywania kary nie pozwala na wyciąganie z tego faktu zbyt daleko idących wniosków.

Niewątpliwie na korzyść skazanego, przy ocenie jego prognozy na przyszłość należało oceniać jego zachowanie począwszy od roku 2009 roku, kiedy podjął zatrudnienie poza granicami kraju, gdzie przestrzegał porządku prawnego i nie popełnił przestępstwa. Sąd nie znalazł podstaw by okoliczności te kwestionować. Nie mniej nie mogło umknąć uwadze Sądu, iż sytuacja taka była wynikiem podjętej przez skazanego ucieczki przed polskim wymiarem sprawiedliwości. Pozytywnie na przyszłość oczywiście wygląda prognoza wobec skazanego, który aktualnie krytycznie odnosi się do swojej przeszłości i popełnionych przestępstw. Nie mniej okoliczności związane z postawą skazanego,

kiedy wyraził wolę dobrowolnego poddania się karze w sprawie IIK 44/09 Sądu Okręgowego w Słupsku Sąd uwzględnił przy wymiarze kary w tejże sprawie i nie mogły one ponownie być brane pod uwagę w sprawie o wydanie wyroku łącznego, bowiem Sąd nie dokonuje ponownej oceny okoliczności, które legły u podstaw wydania poprzedniego wyroku. Nie mniej okoliczność ustatkowania życia przez skazanego poza granicami kraju, w sytuacji, kiedy toczyły się przeciwko niemu w kraju postępowania karne nie mogło zostać ocenione przez Sąd meriti inaczej jak ukrywanie się przed wymiarem sprawiedliwości. Tym bardziej, że postawa deklarowana przez skazanego „wyjścia na prostą” i zerwania z dotychczasowym sposobem życia nie przełożyła się chociażby w dobrowolnym stawieniu i zgłoszeniu się przed polskim wymiarem sprawiedliwości, a było wynikiem jego ujęcia i przekazania na podstawie Europejskiego Nakazu Aresztowania. Zatem okoliczności tych nie należało przeceniać, skoro bezspornie przez cały okres od 2009 roku D. Z. pozostawał poza granicami kraju, ukrywając się, w sytuacji, kiedy cały czas toczyło się przeciwko niemu postępowanie karne w sprawie IIK 44/09.

Na marginesie należało w tym miejscu nadmienić, że z uwagi na treść decyzji i przekazaniu D. Z. w wyniku wykonania Europejskiego Nakazu Aresztowania w sprawie IIKop 64/12 / vide: dokumenty z akt sprawy IIK 44/09/ do odbycia dwóch kar pozbawienia wolności w sprawach IIK 512/03 oraz IIK 554/06 oraz do postępowania w sprawie Sądu Okręgowego w Słupsku o sygnaturze IIK 2/09 / następnie IIK 44/09 nie zachodziły przeszkody do wydania wyroku łącznego, tym bardziej, że zasada specjalności nie dotyczy kar czy środków innych niż polegające na pozbawieniu wolności. Zatem objęcie wyrokiem łącznym w pkt I kary ograniczenia wolności orzeczonej wyrokiem w sprawie XIK 1463/03 i zastosowanie przy wymiarze kary łącznej zasady absorpcji nie stanowiło przeszkody negatywnej do wydania w tym zakresie wyroku łącznego, skoro de facto nie podlega ona wykonaniu.

Podkreślenia wymagało, że na wymiar kary łącznej - nie miał wpływu ani stopień zawinienia z jego funkcją limitującą, ani stopień społecznej szkodliwości poszczególnych przestępstw. Decydujące znaczenie miał zaś wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej.

Warto nadmienić również, iż **orzeczenie kary łącznej nie musi przynosić skazanemu korzyści**, to jest orzeczenia kary łącznej w wymiarze niższym od arytmetycznej sumy poszczególnych kar, czy też poprzez zastosowanie zasady absorpcji. Wymiar kary łącznej zależy od stopnia związku przedmiotowego i podmiotowego zbiegających się przestępstw. Decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma także wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Popołnienie więcej niż dwóch przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji. (wyrok SA w Łodzi z dnia 2001.09.20, II AKa 154/01 Prok.i Pr. 2002/4/26)

Celem kary łącznej nie jest premiowanie osoby wielokrotnie łamiącej porządek prawny lecz zapewnienie racjonalnego stosowania kar i środków karnych przez likwidację w postępowaniu wykonawczym ich swoistej, wynikającej z kilkakrotnych skazań, konkurencji. Wręcz przeciwnie, popołnienie więcej niż jednego przestępstwa jest okolicznością, przemawiającą za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji (orzekania kary łącznej w wysokości kary najsurowszej orzeczonej za zbiegające się przestępstwa). Wskazuje to bowiem na daleko posunięty stopień demoralizacji skazanego, dla którego wejście w konflikt z prawem nie miało jednorazowego, przypadkowego charakteru, a było wręcz sposobem na życie. / tak też Sąd Apelacyjny w Białymstoku, w wyroku z dnia 6 listopada 2012 roku, w sprawie o sygnaturze II AKo 129/12, LEX nr 1236007

V.

Mając powyższe na uwadze Sądna podstawie na podstawie art. 85 kodeksu karnego, art. 86 § 1 kodeksu karnego i art. 87 kodeksu karnego Sąd połączył orzeczone wobec D. Z.:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 26 listopada 2003 roku w sprawie o sygnaturze XIK 1463/03, opisanym w pkt 3 części wstępnej wyroku- karę /siedmiu / miesięcy ograniczenia wolności,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 4 stycznia 2006 roku w sprawie o sygnaturze akt IIK 512/03, opisanym w pkt 4 części wstępnej wyroku - karę roku i 6 /sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności (pkt 4a),
- wyrokiem Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 1 lipca 2013 roku w sprawie IIK 44/09, opisanym w pkt 6 części wstępnej wyroku- karę roku pozbawienia wolności (pkt 6b),

i jako karę łączną wymierzył D. Z. karę **2 /dwóch/ lat pozbawienia wolności.**

Ponadto na podstawie art. 85 kodeksu karnego, art. 86 § 1 kodeksu Sąd połączył orzeczone wobec D. Z.:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 4 stycznia 2006 roku w sprawie o sygnaturze IIK 512/03, opisanym w pkt 4 części wstępnej wyroku karę 6 /sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności (pkt 4b)
- wyrokiem Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 1 lipca 2013 roku w sprawie o sygnaturze akt IIK 44/09, opisanym w pkt 6 części wstępnej wyroku - kary jednostkowe: 6 /sześciu/ miesięcy, roku, 6 /sześciu/ miesięcy i 10 /dziesięciu/ miesięcy pozbawienia wolności (pkt 6 a, c, d, e)

i jako karę łączną wymierzył D. Z. karę **2 /dwóch/ lat i 6/ sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności.**

Przy wymiarze kary łącznej Sąd uwzględnił między innymi zachowanie się skazanego w czasie odbywania kary pozbawienia wolności, które od czasu osadzenia w S. było pozytywne. D. Z. nie był karany dyscyplinarnie, dwadzieścia sześć razy korzystał z nagrody regulaminowej. W stopniu dobrym dbał o porządek w miejscu zakwaterowania. Sporadycznie zgłaszał się na rozmowy indywidualne do wychowawcy, głównie w celu uzyskania doraźnych korzyści. Krytyczny w stosunku do popełnionych przestępstw. Wśród współosadzonych funkcjonuje bezkonfliktowo. Nie deklaruje udziału w podkulturze przestępczej. W stosunku do przełożonych zachowuje się regulaminowo. Osadzony nie jest objęty nauczaniem, ani oddziaływaniem specjalistycznym. Nie przejawia szczególnych zainteresowań. Karę pozbawienia wolności odbywa w systemie programowanego oddziaływania, a zadania wynikające z (...) realizuje stopniowo. Od dnia 02.04.2013 roku został nieodpłatnie zatrudniony w magazynie tutejszej jednostki, a z powierzonych obowiązków wywiązuje się bardzo dobrze.

Ponadto Sąd uwzględniał również opinię o skazanym z miejsca zamieszkania, która była dobra, / vide: opinia k. 41v./, a także opinię za czas pracy za granicą / k. 6-7/. Jak wynika z przedstawionego skróconego aktu urodzenia / k. 8/ D. Z. w 2011 roku został ojcem, a matką jego dziecka jest dotychczasowa jego konkubina.

Zgodzić się należy z tym, iż kara łączna jest swego rodzaju podsumowaniem działalności przestępczej skazanego w okresie czasu objętym skazaniami za przestępstwa pozostające w realnym zbiegu. Wymierzając tę karę, stosuje się zwykle dyrektywy karania: słuszności i celowości, wyrażone przez ścisłość związku podmiotowo - przedmiotowego między tymi przestępstwami. W aspekcie przedmiotowym związek wyrażają elementy przedmiotowe czynów, jak tożsamość pokrzywdzonych, rodzaj naruszonych dóbr prawnych, sposób działania sprawcy, bliskość czasowa poszczególnych przestępstw i podobne. Związek podmiotowy wyrażają ich elementy podmiotowe jak motywacja sprawcy itp. Zachowanie skazanego, w tym w trakcie odbywania kar pozbawienia wolności, może mieć dla wymiaru kary łącznej znaczenie subsydiarne, to jest ma pomóc w ustaleniu celowości kary łącznej / Sąd Apelacyjny w Krakowie, w wyroku z dnia 19 grudnia 2012 roku, II AKa 238/12/

Mając zatem na uwadze dotychczasowy sposób życia skazanego D. Z., rozmiary orzeczonych kar, podlegających łączeniu, związek czasowy, podmiotowy i przedmiotowy pomiędzy popełnionymi przestępstwami, jak i fakt, iż dotychczasowa resocjalizacja przynosi pożądane rezultaty, a D. Z. przystosował się do warunków izolacji /karę odbywa w warunkach programowego oddziaływania, jego zachowanie jest aktualnie poprawne/, jak też - zauważony i wzięty pod rozwagę Sądu charakter i liczbę popełnionych przez skazanego przestępstw, Sąd wymierzył skazanemu jako kary łączne kary: dwa lata pozbawienia wolności oraz dwa lata i sześć miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 572 kodeksu postępowania karnego Sąd umorzył postępowanie w pozostałym zakresie, wobec braku warunków do wydania wyroku łącznego.

Odnosząc się do ewentualnego połączenia kar grzywny, Sąd stwierdził, iż brak było ku temu aktualnie podstaw. Kary grzywny orzeczone zostały w sprawie Sądu Okręgowego w Słupsku IIK 44/09, obok kar pozbawienia wolności, a jako, że nie podlegały one łączeniu z innymi grzywnami, które nie zostały orzeczone obok w innych sprawach, kara łączna grzywny orzeczone w sprawie IIK 44/09 nie podlegała rozwiązaniu. Zważyć należało, iż co prawda wyrokiem Sądu Rejonowego w Słupsku w sprawie o sygnaturze akt IIK 512/03 orzeczono karę grzywny na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 kk, to redakcja wyroku zdaje się wskazywać na to, iż została ona orzeczona obok warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności wobec skazanego. w odmiennym wypadku nie sposób rozstrzygnąć na tym etapie postępowania, obok której z kar pozbawienia wolności, w szczególności za jakie przestępstwo czy to popełnione w dniu 17 lipca 2002 roku czy to, w okresie od stycznia do lutego 2005 roku została ona orzeczona. Lektura wyroku na to nie wskazuje, a na etapie procedowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego dokonywanie tego rodzaju ustaleń byłoby nieuprawnione. Sąd meriti nie był władny samodzielnie dokonywać tego rodzaju ustaleń, które sprzeczne byłyby z orzeczeniem Sądu Rejonowego w Słupsku w sprawie IIK 512/03. Zważyć przy tym należy, iż orzekana na podstawie art. 71 § 1 k.k. kara grzywny ma charakter akcesoryjny, zależny od aktualności warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności i - stosownie do treści art. 71 § 2 k.k. - w razie zarządzenia wykonania warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności lub ograniczenia wolności nie podlega wykonaniu. W takiej sytuacji brak jest odpowiednich podstaw prawnych, wymaganych w art. 85 k.k., do połączenia tego rodzaju grzywny w wyroku łącznym z karą grzywny orzeczoną na innej podstawie. / vide: Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 26 września 2012 roku w sprawie o sygnaturze, II KK 235/12, LEX nr 1220811/.

VI.

Na podstawie art. 577 kodeksu postępowania karnego w zw. z art. 63 § 1 kodeksu karnego Sąd zaliczył na poczet orzeczonej wobec skazanego D. Z. kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie II wyroku okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie Sądu Okręgowego w Słupsku o sygnaturze IIK 44/09 od dnia **24 stycznia 2005 roku** do dnia **15 grudnia 2005 roku**, mając na uwadze treść postanowienia Sądu Okręgowego w Słupsku w sprawie IIK 44/09 z dnia 19 września 2013 roku /k. 57/, przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

Na zasadzie art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił D. Z. od ponoszenia wydatków w sprawie z uwagi na karę pozbawienia wolności, którą aktualnie odbywa. Powyższe uzasadnia przekonanie, że uiszczenie kosztów sądowych przez skazanego byłoby utrudnione.